

Bakalářská práce, TF JU

Autor: Sebastian Štěrba

Obhajoba: červen 2012

Název: Adaptace žadatelů o mezinárodní ochranu v přijímacím středisku Praha - Ruzyně

Posudek vedoucího práce:

Autor se ve své práci zaměřil na provoz Přijímacího střediska Praha-Ruzyně. Toto zařízení zkoumal především z hlediska typů způsobů, jakými se v něm adaptují žadatelé o azyl.

Téma migrace a její zvládání z hlediska interakcí žadatelů a přijímající společnosti je tématem sociální práce; bakalářská práce tedy zapadá do profilu studovaného oboru – Sociální a charitativní práce.

Autor dělí svou práci do šesti kapitol doplněných úvodem, závěrem a přílohami.

V první kapitole autor popisuje poměrně zevrubně uprchlická zařízení ministerstva vnitra. Ve druhé vlastní přijímací středisko jež je předmětem zkoumání této práce, ve třetí kapitole řízení tohoto střediska, ve čtvrté kapitole uvádí teorii totálních institucí se kterou pak podle metodologie uvedené v páté kapitole zkoumá klienty střediska. Data z uvedeného výzkumu pak interpretuje v kapitole šesté. Práce má tedy logickou strukturu, samozřejmě je možné diskutovat, zda první a druhá kapitola musí mít své samostatné místo a uvedený rozsah.

V úvodu autor formuluje cíl práce – dle mého soudu vcelku zřetelně; chce zjistit jakým způsobem se žadatelé o udělení azylu adaptují v jednom konkrétním středisku. Zdařilou myšlenkou myslím je nástroj, který si k tomu našel. Využívá teorie Erwina Goffmana o totálních institucích. Používá charakteristiky totálních institucí, z nich dovoďí, že zkoumané středisko lze chápat jako totální instituci v Goffmanově smyslu; je tedy oprávněněn použít Goffmanovy strategie adaptace a zkoumá, zda se s nimi v uvedeném středisku lze setkat.

Takto postavenou základní koncepci považuji za zdařilou, teoreticky ukotvenou a současně na praxi zaměřenou, tedy plně odpovídající bakalářské práci.

Při vlastním zpracování si kladu již zmíněnou otázku, zda je třeba uvádět všechny podrobnosti o uprchlických zařízeních. Tato pochybnost byla již předmětem našich konzultací, cením si toho, že autor konzultační poznámky vzal vážně a na několika místech (která po konzultacích v práci ponechal) explicitně zdůvodňuje, že z hlediska jím vymezeného cíle je uvedený text relevantní – tak např. začátek kapitoly 2. Osobně mě uvedená

argumentace nepřipadá přesvědčující, nicméně to nesnižuje kvalitu práce, spíše otvírá prostor k diskusi.

V podkapitole 2.1. věnuje část prostoru polemice s popularizačním časopisem; pokud již tento prvek chce do práce zanechat, domnívám se, že patří nanejvýš do poznámky pod čarou, než do vlastního textu kvalifikační práce.

Pokud se týká vlastního výzkumu, oceňuji dobře a logicky popsané oblasti a uvnitř oblastí identifikované kategorie při zpracovávání kvalitativního výzkumu. Na práci si cením také toho, že autor se teorie typologie způsobů nestríká striktně, nemyslí si že uvedené mohou být jediné formulace způsobů adaptace, ale k teorii přistupuje tvořivě – formuluje další způsob adaptace – „komparační strategii“, „gerojismus“.

Nabízí-li v závěru práce zakomponovat získané poznatky do interní metodiky, zajímalo by mě v rámci obhajoby co konkrétně se tím myslí (v rámci komparační strategie by přicházelo v úvahu poslat klienty napřed do přísnějšího zařízení...).

K formální stránce práce nemám připomínek (překlepy ojedinele, poznámky jednoznačné...).

Práci celkově považuji za zdařilou, proto rozhodně doporučuji k obhajobě.

duben 2012
Alois Kříšťan

